

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ จงกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักในเวลาของการทำลายล้างและสัญญาที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ นี่คือวิธีการที่ลูกช่วยเหลือพ่อ
- คำถาม:** สิ่งใดคือพื้นฐานหลักของการเรียนรู้การฝึกฝนทางจิต(spiritual drill) ของพลังโยคะ?
- คำตอบ:** ในการที่จะทำการฝึกฝนนี้ ลูกต้องตัดโยคะของสติปัญญาของลูกจากทุกคนอื่น ตัดขาดจากทุกคนอื่นแล้ว เชื่อมโยงตนเองกับพ่อผู้เดียว เพียงเมื่อลูกมีความรักที่แท้จริงต่อผู้เดียวที่ลูกสามารถทำการฝึกฝนทางจิตนี้ได้ นี่คือพลังของโยคะที่ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด
- เพลง:** ไม่มีผู้ใดที่พิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้ เพลงนี้สรรเสริญผู้ใด? ชีพบาบา เจ้าผู้ไร้เดียงสา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อทางร่างจะไม่เรียกว่า เป็นพ่อสูงสุด เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นพ่อสูงสุดเสมอ ดวงวิญญาณสรรเสริญพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ของเขา ดวงวิญญาณพูดว่า: ท่านคือผู้เดียวที่ปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธา นั่นคือ ท่านคือผู้ที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของผู้เลื่อมใสศรัทธาแก่พวกเขาอีกครั้ง ผลใดที่พระเจ้าให้แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของท่าน? พระเจ้ามาและให้ผลของการหลุดพ้นและชีวิตใหม่ที่ไม่มียกลูกได้รับการหลุดพ้นในดินแดนนิพพาน นั้นเรียกว่าเป็นโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณนั้นก็ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนได้รับร่างที่มีตัวตนนี้แล้ว เพื่ออะไร? เพื่อที่จะเล่นบทบาทในสนามของการกระทำ ในเวลานี้ ขณะที่เล่นบทบาทในสนามของการกระทำ บาร์ตที่เคยเป็นเช่นเพชรสวรรค์ และดินแดนที่สูงที่สุด บริสุทธิ์ที่สุด ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และมีค่าเช่นเปลือกหอย พ่ออธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก ในตอนเริ่มต้น มีอาณาจักรของเหล่าเทพ และในตอนกลาง อาณาจักรของราวันก็เริ่มต้นขึ้น เหล่าเทพเข้าไปสู่หนทางบาป บาร์ตนั้นเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ต้องได้รับการอธิบายเช่นกัน เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้น ผู้ที่ชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธา นั้นไม่บริสุทธิ์ หลังจากที่พ่อมาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ก็ไม่เหลือผู้เลื่อมใสศรัทธาและไม่มีผู้ใดร้องเรียกหา ในยุคทองเมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ไม่มีผู้ใดจดจำพระเจ้า บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข ไม่ใช่ว่าดินแดนของชาวอิสลามหรือดินแดนของชาวพุทธเป็นสวรรค์ บาร์ตนั้นเองเคยเป็นสวรรค์ ที่ซึ่งเหล่าเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้ปกครองเมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพไม่มีอาณาจักรของนักรบ ผู้ใดนั่งและอธิบายทั้งหมดนี้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือสัจจะและผู้ที่มีชีวิต ดวงวิญญาณคือสัจจะและผู้ที่มีชีวิตด้วยเช่นกัน ร่างกายนี้ไม่มีชีวิต และดวงวิญญาณทำให้ร่างนี้ทำงาน ในยุคทองเคยมีศาสนาเทพเดียวและมีพวกเขาจำนวนน้อยนอยอย่างยิ่ง แล้วต้นไม้ก็เฝ้าแต่เติบโตขึ้น ความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบนี้ของโลกไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ใดๆ ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า: โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! บาบูกานธีต้องการให้มีอาณาจักรของรามด้วยเช่นกัน เขาถือกิตะในมือของเขา เพราะเป็นไปด้วยความรู้ของกิตะที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เป็นอาณาจักรของผู้ทรงอำนาจของโลก ลูกเคยเป็นนายของโลก ดังนั้น อย่างแน่นอนผู้สร้างโลก ทำให้ลูกเป็นนายของโลก ชีพบาบาพูดว่า: พ่อได้มาแล้ว ลูกฉลองวันเกิดของชีวาใช่หรือไม่? เป็นเรื่องของ 5,000 ปี มีการเขียนไว้ในกิตะว่า “พระเจ้าพูด” เพราะชาวบาร์ตนั้นดโมประธาน พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า พระเจ้าคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านแม้เป็นผู้สร้างบราห์มา วิษณุและชางกา พระเจ้าชีวาที่ไม่มีตัวตนไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง เพราะบราห์มา วิษณุและ ชางกามีร่างที่ละเอียดอ่อน จึงเรียกได้ว่าเทพ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองพูดว่า: พ่อคือผู้สร้าง ลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อ ในรูปของดวงวิญญาณลูกทั้งหมดคือพี่น้อง ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดคือพ่อ เช่นที่ชัณยาสชี้พูดว่า: ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่เลย: พระเจ้าคือดวงวิญญาณสูงสุด บทบาทของพระเจ้าในละครนั้นแยกออกไป ท่านคือผู้สร้าง ผู้กำกับ และคารันการวันฮาร์ ท่านดลใจการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้งผ่านบราห์มา ท่านนำบราห์มากุมารและกุมารี่มาเลี้ยงดู ลูกสิ่งสร้างที่เกิดจากปากนั้นเรียกว่าการนำมาเลี้ยงดู ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนลูกๆ บราห์มากุมารและกุมารี่ ในเวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ไม่ใช่ว่าแต่ละครดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณ หลายพันล้านทั้งหมดนี้เป็นอมตะ ละครนี้ใหญ่โตมาก ไม่มีผู้ใดรู้ถึงความลับของละคร พ่อที่นั่งนี้และอธิบายว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา ผู้นี้ไม่รู้

ถึงชาติเกิดของเขาเอง พ่อบอกเขาถึงชาติเกิดเหล่านั้นของเขา พ่อเข้ามาในเขา พ่อได้ให้ชื่อเขาว่าประชาบิดาบรรพมา พ่อต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของผู้นี้ เขาได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขา บรรพมา และสรีสวดีนี้จะกลายเป็นลักษณ์และนารายณ์ ผู้คนไม่รู้ว่าผู้ใดคือสรีสวดี สรีสวดีไม่ควรเรียกว่าเป็นเทวี ชื่อลูกสาวที่เกิดจากปากของบรรพมาคือจากัดอัมบา สรีสวดี ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเธอจึงเรียกว่าจากัดอัมบา คัมเดน ผู้นี้(บรรพมา)เรียกว่าเป็นอดีตเทพ มหาวีระ ท่านเรียกว่าเป็นดิวาลาด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริง เป็นชีพบาบาที่เป็นดิวาลา ท่านคือผู้ที่มา และเอาชนะหัวใจของลูกๆ และให้อำนาจในการปกครองตนเองแก่พวกเขา ลูกๆพูดว่า: บาบามาทำให้เรามีความสุขที่ถาวรอย่างสม่ำเสมออีกครั้ง ดังนั้นชีพบาบาในร่างของบรรพมาและเอาชนะหัวใจของลูก ท่านกำลังสอนลูก เหตุนี้เองอนุสรณ์ที่สวยงามของวัดดิวาลาจึงได้ถูกสร้างขึ้น นั่นคือวัดที่ไม่มีชีวิต ลูกได้ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เมื่อ 5000 ปีที่แล้วและวัดนั้นคืออนุสรณ์ของสิ่งนี้ ลูกกำลังทำงานรับใช้อีกครั้งและวัดที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้นจะถูกทำลายอีกครั้ง พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ทุกๆ วงจรเพื่อชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ใดบริสุทธิ์ที่นี้ ในเวลานี้มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน อย่างไรก็ตาม ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปไม่ได้คงอยู่ ผู้คนของศาสนาเทพเรียกตนเองว่าชาวฮินดู ศาสนาเทพนั้นได้หายไปแล้ว เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ตั้งแต่เวลาที่พวกเขาเข้าไปสู่หนทางบาป พวกเขาก็ไม่ได้เรียกว่าเป็นเทพอีกต่อไป ศาสนาเทพนั้นต้องหายไปอยู่แล้ว เพียงเท่านั้นเองที่พ่อเริ่มก่อตั้งศาสนาเทพ ผู้คนของอิสลามและชาวพุทธมาในภายหลัง ศาสนาฮินดูได้รับการก่อตั้งขึ้นเมื่อใด? ผู้ที่ดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปคือเหล่าเทพ ดังนั้นชีพบาบา เจ้าผู้ไร้เดียงสา กำลังอธิบายแก่ลูกสาวที่ไร้เดียงสาและเติมเต็มอารมณ์ของลูก และทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ท่านคือนักธุรกิจที่ไร้เดียงสาอย่างยิ่ง เช่น เมื่อบุคคลหนึ่งตาย สิ่งของเก่าทั้งหมดของเขาก็ถูกให้แก่ชนนิกรณ(พราหมณ์) พ่อพูดว่า: พ่อรับเอาขยะเก่าๆ ทั้งหมดของลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกเคยเป็นผู้อาศัยของชีวาลายา ชีวาได้ก่อตั้งยุคทอง ที่เวลานี้ได้กลายเป็นโรงคำประเวณี ในเวลานี้ พ่อกำลังทำให้โรงคำประเวณีกลายเป็นชีวาลายาอีกครั้ง พ่ออธิบายความลับของวงศ์สกุลให้แก่ลูก ลูกได้เฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด และวงศ์สกุลเฝ้าแต่เปลี่ยนไป ผู้คนพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด พ่อพบว่า: ลูกพูดถึงตนเองว่าลูกใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด แทนที่จะเป็น 84 ชาติเกิด ในขณะที่ลูกพูดถึงพ่อว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและพ่ออยู่ในทุกหนแห่งที่ลูกมองดู พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในเวลานี้เป็นกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน กิเลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เหล่าเทพเคยอยู่ที่นั่น ในเวลานี้พวกเขาได้กลายเป็นปีศาจแล้ว พวกเขาถูกทำให้กลายเป็นเทพจากปีศาจอีกครั้ง ดังนั้น พ่ออธิบายว่า: ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า แล้วก็มีสิ่งสร้างของท่าน - บรรพมา วิษณุและชางก้า นี่คือโลกที่มีตัวตนที่เริ่มแรกมีอาณาจักรของเทพ แล้วก็อาณาจักรของนักรบ แล้วก็อาณาจักรของพ่อค้า แล้วก็อาณาจักรของศูทร ในเวลานี้ไม่มีอาณาจักรใดๆ นี่คือการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน เคยมีศาสนาที่มีศีลธรรมจรรยาในยุคทอง พวกเขาไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน มีคำสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ของบาร์ต แต่พวกเขาได้เขียนสิ่งที่ผิดในคัมภีร์และทำให้สูญเสียคำสรรเสริญเหล่านั้น โยคะและความรู้ของบาร์ตโบราณนั้นโด่งดังอย่างมาก ผู้ใดสอนสิ่งนั้น? ศรีมัทคือคำพูดของพระเจ้า กฤษณะไม่ได้พูดคำพูดเหล่านั้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่า: พ่อมีบทบาทที่จะมาที่นี้เช่นกัน พ่อไม่ได้เข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย พ่อคือมหาสมุทรของความรู้อะและมหาสมุทรของความสุข คำสรรเสริญนี้ไม่ใช่ของใครอื่น คำสรรเสริญของเหล่าเทพนั้นแยกออกไป นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทของเขาเอง มีคำสรรเสริญตามบทบาทนั้น ลูกรู้ว่าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตน พ่อทางร่างจะไม่เรียกว่าเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เขาคือพ่อที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่ผู้นี้คือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ทุกคนเรียกหา โอ: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเชื่อว่าเมื่อพ่อมา ท่านจะพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า: พ่อแม้กระทั่งยกระดับคนบาปที่มีบาปเช่นอามิล(Ajamil)และนักบวชด้วยเช่นกันผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่ ลูกคือชีพชัคตี แม่ของบาร์ต พวกเขา กำลังทำทุกสิ่งด้วยพลังของโยคะที่นี้ กุมารและผู้เป็นแม่เหล่านั้นเรียนรู้การฝึกฝนที่ก้าวร้าวรุนแรง นี่คือการฝึกฝนของพลังโยคะ ลูกกำลังทำตามศรีมัท ลูกเอาความรักของลูกออกจากทุกคนในโลกเก่าและเชื่อมโยงความรักกับพ่อผู้เดียว ฆราวาสคือผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ในขณะที่ลูกๆ พันดาวาสมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรัก ในเวลาของการทำลายล้าง ลูกทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกสัญญากับพ่อว่า: บาบานั้นจะอยู่อย่างบริสุทธิ์และช่วยท่านในการทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ เพราะในเวลานี้จะมีความพ่ายแพ้ในดินแดนแห่งความตายและชัยชนะสำหรับดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อกำลังบอกเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะแก่ลูก ลูกคือปารวตีผู้เป็นเจ้าสาว ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ท่านพูดว่า: กลับมาสวยงามในรูปของเจ้าสาว ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมด พ่อผู้เดียวคือผู้กำกับและผู้สร้างที่เต็มไปด้วยความรู้ บรรพมา วิษณุและชางก้าคือสิ่งสร้างและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าววว่า: ตริมูรติชีวา ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าตริมูรติบรรพมา พวกเขาถือตริมูรติชีวาผู้สร้างของทั้งสามด้วยการลืมนิพพานพวกเขาได้กลายเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: “โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” แต่พวกเขาไม่รู้ถึงอาชีพของท่าน มายาทำให้ทุกคนเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า แล้วพ่อก็มา และทำให้ลูกเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าอีกครั้ง

เนื่องจากการลืมนี่ พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน พ่ออธิบายว่า: บารัตนี่เคยเป็นนายของโลก ไม่เคยมีการแบ่งแยกใดๆ ลูกเคยเป็นนายของผืนดิน ทะเล ท้องฟ้า อากาศ ฯลฯ ในเวลานี้ มีการแบ่งแยกมากมาย มีสงครามอย่างมากมาย “ผู้นั้น ผู้นี้ไม่ควรข้ามเขตแดนนี้” บารัตเคยเป็นนายของสิ่งที่ไม่มียึดจำกัด บารัตเคยเป็นเช่นเพชร ในเวลานี้บารัตได้กลายเป็นนายของสิ่งที่มียึดจำกัดที่มีค่าเช่นเปลือกหอย นี่คือการและแต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาทยของตัวเอง บางคนได้รับบทบาทยของ 84 ชาติเกิด และบางคนได้รับบทบาทยของ 2 หรือ 3 ชาติเกิด นี่คือการที่เป็นอมตะที่เฝ้าแต่ชั่วร้าย ไม่มีดินแดนใดที่บริสุทธิ์เช่นบารัต เมื่อบ้านกลับมาเก่า บ้านนั้นก็ถูกซ่อมแซม บารัตเองเข้าไปสู่หนทางบาปและดังนั้นจึงมีหนทางของการสละทิ้งเพื่อคำจูนบารัตเล็กน้อย แม้กระทั่งสิ่งนั้นก็ได้อัปมาดโมประธานในเวลานี้ ทั้งหมดกลับมาเก่าและในเวลานี้สิ่งเหล่านั้นจะกลับมาใหม่อีกครั้ง ไม่มีความสุขสันต์ธรรมดาในบ้านเก่า พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาเพื่อให้ลูกสโตประธาน พ่อมาด้วยตัวท่านเองและทำให้บารัตได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พ่อให้การหลุดพ้นแก่ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมด พ่ออธิบายว่า: นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก ในเวลานี้ ลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เป็นการได้มาที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง เป็นนายแห่งสวรรค์ มาทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบาป บาบามาและกำลังทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญอีกครั้ง ท่านทำให้ลูกชำระสะสางปัญหาคารกทั้งหมดของลูกและจะพาลูกกลับบ้าน บาบา เจ้าผู้ไร้เดียงสาคือผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน ท่านพูดว่า: พ่อส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นอ่อนหวานที่สุด เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่าน บาบา เจ้าผู้ไร้เดียงสาทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์ผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่และอนุสรณ์ของสิ่งนั้นคือวัดดิวาลา ลูกรู้ถึงอาชีพของแต่ละคน ทุกคนมีบทบาทในละคร และแต่ละคนกลับมาใช้ชาติเกิดมากเท่าใด? พันดาवासเคยแฝงตัว ในขณะที่ยาดาवासและฆราวาสเป็นที่รู้จัก ลูกคือกองทัพพิชิตที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงที่แฝงตัว และลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้น อย่างแน่นอน ลูกต้องเพียรพยายาม ลูกต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าวด้วยเช่นกัน ทันที่ที่ลูกลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึงบาบา ระเบิดของมายาก็โดนลูก เหตุนี้เอง ลูกจึงต้องจดจำพ่อของลูกและมีศรัทธาว่า: ลูกคือดวงวิญญาณความตายอยู่เพียงเบื้องหน้าลูก ภาระของบาปนั้นหนักหนาย่างยิ่ง トラบเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องเพียรพยายาม และไม่จดจำสิ่งใดอื่น ลูกไม่ต้องกลับมาสู่ดินแดนของความตายนี้ ในเวลานี้ โลกกำลังเปลี่ยนไป ยาดาवासและฆราวาสได้ทำลายวงศ์สกุลของเขาเอง และพันดาवासได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเขา อย่างไรก็ตาม ในเวลานี้เราพันดาवासได้เป็นของพ่อ แม่น้ำของเลือดจะไหลนองที่นี่ ไม่เช่นนั้น โลกเก่าจะถูกทำลายได้อย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 ขณะที่ทำการฝึกฝนพลังของโยคะ กลับมาเป็นเครื่องมือที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงเพื่อให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน
- 2 ทำการแลกเปลี่ยนที่แท้จริงกับพ่อ เจ้าผู้ไร้เดียงสา ให้หยาบแก่ทั้งหมดของลูกแก่ท่าน และประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูก ตัดความรักของลูกจากโลกเก่าและเชื่อมโยงความรักกับพ่อผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายของผู้ประทานความสุข และโดยการอยู่ในความสุขเหนือประสาทสัมผัสที่ไม่สูญสลาย ให้ความสุข และได้รับความสุขจากทุกคน
“ความสุขเหนือประสาทสัมผัส” หมายถึงความสุขของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ประสาทสัมผัสทางร่างนั้นสูญสลายและดังนั้นความสุขใดที่ได้รับผ่านสิ่งเหล่านั้นก็จะสูญสลายด้วยเช่นกัน ดังนั้นอยู่ในความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส อย่างสม่ำเสมอ และแล้วก็จะไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ ถ้าผู้อื่นเป็นสาเหตุของความทุกข์ และแล้วอย่าได้รับสิ่งนั้น คติพจน์ของลูกคือ: ให้ความสุขและรับความสุข อย่าได้รับความทุกข์และไม่เป็นสาเหตุของความทุกข์ ถ้าบางคนเป็นสาเหตุให้ลูกทุกข์ เปลี่ยนแปลงสิ่งนั้น และให้ความสุขแก่ผู้นั้นกลับคืน ทำให้บุคคลนั้นมีความสุขและลูกจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นนายผู้ประทานความสุข

คติพจน์:   แทนที่จะพูดมากและสูญเสียพลังงานของลูก จงกลับมาปฏิบัติของการสำรวจตนภายในและลิ้มรสความหวานของสิ่งนั้น